

LANDSEER
(evropsko-kontinentální typ)

Standard č. 226 / 01. 10. 1997 / F

ZEMĚ PŮVODU: Německo / Švýcarsko

PŘEKLAD DO FRANCOUZŠTINY: Dr. Paschoud

PŘEKLAD Z FRANCOUZŠTINY: Helena Dvořáková

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO ORIGINÁLNÍHO STANDARDU: 24. 08. 1960.

POUŽITÍ: hlídací a společenský pes.

KLASIFIKACE FCI: Skupina 2 Pinčové a knírači,
molosové, horští a švýcarští salašníčtí psi
a jiná plemena
Sekce 2.2 - molosové, typ horský.
Bez pracovní zkoušky

CELKOVÝ VZHLED: Landseer musí působit dojmem velkého, robustního, harmonických forem.

Nohy, zvláště u psů, jsou relativně vyšší než je tomu u černého novofundlandského psa.

HLAVA: Kůže na hlavě je bez vrásek, pokrytá krátkou a jemnou srstí. Modelace hlavy je výrazná, výraz je ušlechtilý.

MOZKOVÁ ČÁST

MOZKOVNA: Široká a mohutná. Týlní hrbol je výrazný.

Stop: Výrazný, obvykle ne tak výrazný a tak strmý jako u svatobernardského psa.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: černý.

Čenichová partie: Měřeno od stopu odpovídá délka tlamy její hloubce.

Pysky: Suché, černě pigmentované. Pokud možno těsně přiléhající horní pysk, neslintající, by měl mírně překrývat spodní.

Čelisti / zuby: Nůžkový skus.

Líce: Středně vyplněné líce přecházejí plynule do čenichové partie.

Oči: Středně velké, středně hluboko uložené, hnědé až tmavě hnědé (světle hnědé se mohou tolerovat); s přátelským pohledem; Oční víčka ve tvaru mandle, spojivka není vidět. Vysloveně světlé oči (sírově žluté nebo žlutošedé) jsou vadou; vadou jsou také příliš blízko u sebe posazené oči.

Uši: Středně velké; dosahující až k vnitřnímu koutku oka, natáhneme-li je tím směrem, trojúhelníkového tvaru, dole poněkud zaoblené; nasazené vysoko, ale nejsou zavěšené příliš daleko vzadu; těsně a hladce přiléhají ke stranám hlavy; s krátkým a jemným osrstěním; delší třásně srsti jsou jen na zadní části v místě zavěšení ucha.

KRK: Průřez krku není zcela kruhový, ale lehce vejčitý; je svalnatý a symetrický; V oblasti, kde vychází z partie hrudi a plecí je široký, směrem k hlavě se mírně zeštíhluje. Jeho délka od týlního hrbolu až ke kohoutku činí přibližně 3 až 4/5 délky hlavy měřené od týlního hrbolu až ke špičce čenichu. Výrazný lalok na hrdle nebo na krku není žádoucí.

TĚLO: Velmi široké a mohutné od lopatek až po zád'. Délka hřbetní partie, měřená od kohoutku až po místo nasazení ocasu musí být skoro stejná, jako dvojnásobek délky hlavy.

Hřbet: pevný, rovný.

Bedra: svalnatá.

Zád': Široká, mohutné polštáře svalů ji formují zboku i zezadu..

Hrud': hrudní koš tvoří silně klenutá žebra, přechází do široké hrudi mezi silně osvalenými lopatkami.

Břicho: Málo vtažené. Mezi břichem a bedry by měla být zřetelně patrná plochá prohlubeň v oblasti slabin.

Slabý hřbet, klesající hřbet, povolená bedra, příliš krátká poslední žebra nebo silně vtažené břicho jsou vadou.

OCAS: silný, přesahující mírně hlezenní kloub, bohatě osrstěný přiléhavou srstí, která však netvoří vlajku. V klidu a v postoji je ocas svěšsný, s koncem mírně zahnutým nahoru. V pohybu a je-li pes vzrušen, může nést ocas v prodloužené linii hřbetu s koncem zahnutým směrem vzhůru. Deformované ocasy a ocasy zatočené na hřbetě jsou vylučující.

KONČETINY

HRUDNÍ KONČETINY: Silné, mohutné svalstvo vycházející z plecí obaluje silné kosti ramen, spojené s předními nohama, postavenýma v ose, které jsou perfektně rovné svalnaté a korektně zaúhlené. Celá zadní strana přední nohy, až po loketní kloub, je pokrytá dlouhou srstí ve formě praporců.

Loket: Lokty přiléhají k nejspodnější části hrudníku. Jsou postaveny poměrně vysoko a směřují přesně dozadu.

PÁNEVNÍ KONČETINY: Celá zadní noha musí být mohutná. Pánevní končetiny jsou lehce pohyblivé, jejich kostra musí být silná a osvalení mohutné. Praporce jsou středně výrazné.

Stehna: Vrchní část stehna je obzvláště silně vyvinutá.

Paspárky: Přítomnost paspárků je vylučující. Vyskytnou-li se, měly by se odstraňovat co nejdříve po narození. Kravský postoj a nedostatky v úhlení jsou vadou.

POHYB: Končetiny jsou velmi svalnaté, pohyb je uvolněný a krok prostorný.

ZEVNĚJŠEK:

SRST: Osrstění by mělo být s výjimkou hlavy dlouhé, co nejhladší a co nejjemnější, měkké na omak, promísené podsadou; ta není tak jemňoučká, jako u černého novofoundlandského psa. Mírně zvlněné srsti na hřbetě a stehnech se nepřikládá žádný význam. Srst, kterou kartáčujeme proti směru růstu chlupů, musí se opět sama položit do správné polohy.

BARVA: Základní barva srsti je jasně bílá s černými plotnami rozmístěnými na trupu a zádi. Krk, hrud', břicho, přední nohy od loktů dolů, zadní nohy od kolen dolů a ocas musí být bílé. Hlava je černá. Za žádoucí znak, který by se měl upevňovat chovem se považuje bílá oblast tlamy s bílou, symetrickou, nepřilíživě širokou lysinou, která dělí masku na dvě půlky. Stříkání v bílém podkladu, které se dosud vyskytuje, není vadou, ale je třeba je chovem omezovat.

VELIKOST: Kohoutková výška landseerů se smí pohybovat v následujícím rozmezí:

u psů: v průměru mezi 72 a 80 cm

u fen: v průměru mezi 67 a 72 cm

Menší odchylky směrem dolů nebo nahoru se tolerují.

CHYBY: Jakákoliv odchylka od výše uvedeného standardu musí být považována za chybu a musí být penalizována podle stupně její závažnosti.

N.B.: Psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata, kompletně sestouplá v šourku.